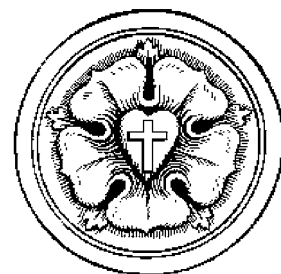

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

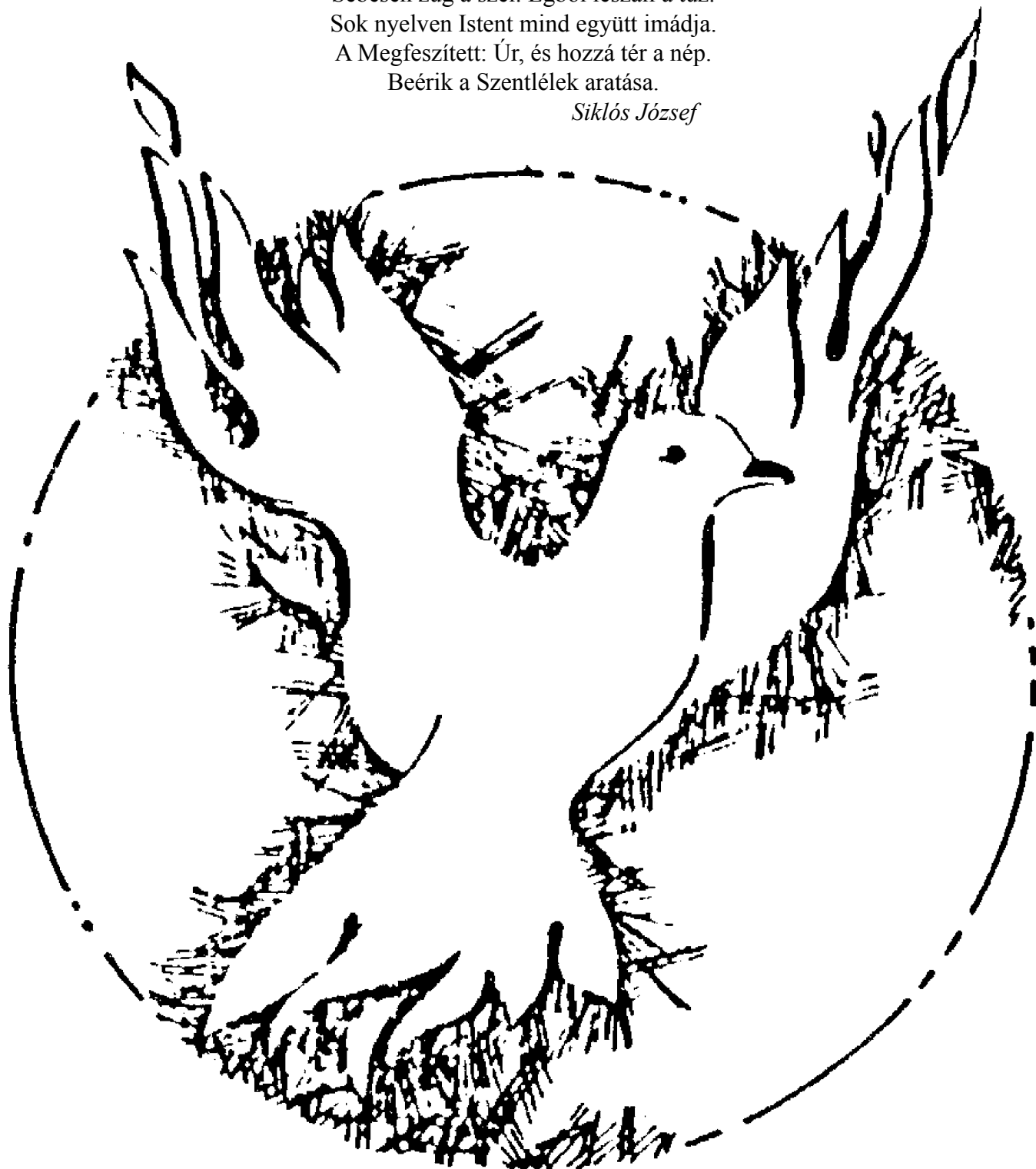
2010. év 1. szám

Pünkösd

Pünkösd (Ap.Csel.2.)

Sebesen zúg a szél. Égből leszáll a tűz.
Sok nyelven Istent mind együtt imádja.
A Megfeszített: Úr, és hozzá tér a nép.
Beérik a Szentlélek aratása.

Siklós József

Hírek a gyülekezetek életéből

❖ **Böjti sorozat** keretében szolgáltak a gyülekezetekben, Nagykanizsán, Sandon és egy ízben Paton is: Szemerei János esperes, Baranyay Csaba és Baranyayné Rohn Erzsébet kőszegi, valamint Smidéliusz Zoltán és Smidéliuszné Drobina Erzsébet lelkészek.

❖ **„Kövek zsoltára”** – címmel a győri Forrás Színház a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületével közösen a keresztyén értékrend, szellemiség és kultúra mentén, magyar szerzők költői ragyogásának hangulatában, versek, ének és orgonamuzsika ihlettségében egy órás lelki, szellemi együttléttel ajánlódott meg bennünket kanizsai templomunkban nagyhét küszöbén, virágvasárnap előtti szombat este. Előadták: Eisenbeck Ágota énekművész, Dibusz Ferenc orgonaművész, Fekete Ágnes és Pál Ágnes, Hajvert Ákos versmondó, Domány Zoltán és Pataki András előadóművész. Az előadás a Nagykanizsai Evangélikus Közhasznú Alapítvány támogatásával jött létre.

❖ A **nagyhéten** közöttünk szolgált teológushallgatók passiójátéka Krisztus szenvedésének történetét elevenítette meg, de nem csak a templomokban, hanem a lelkekben is. Idén a Somogy-zalai Egyházmegye gyülekezetei örülhettek a kiválasztottságnak, melyben talán az is szerepet játszott, hogy a teológia egyetemi lelkésze nem más, mint a korábban Balatonboglár-Hács-Nemesvámos gyülekezeteiben szolgált Zsíros András. Az időbeosztás sűrű lett, hiszen sok helyre kellett eljutni. A sorozat igazából már Budapest-Zuglóban elkezdődött, az ősbemutatóval, nagyhét előtti csütörtökön, majd még ezen a szombaton felkerekedtek. A csapatot egy mikrobusz és egy személyautó szállította, 11 lelkes fiatal vezetett és kísért András és a kisbusz sofőrje. Siófokon 10 órakor vette kezdetét az első somogyi szolgálat. A megszólító erejű passió és a szintén kiváló igehirdetés után kis vendéglátás következett, de csak akkora, hogy a tabi testvérek ebédre hívó vendégszeretete ne csorbuljon. A tabi szolgálat után Kaposvár felé vették az irányt, ahol a vacsorát, a várost felfedező estét és a pihenést adó éjszakát eltölthették. Mivel minden gyülekezet hasonló szeretettel és vendéglátó bőséggel várta őket, a többi felsorolás szintjén említem: vasárnap három

szolgálat (Kaposvár, Ecseny, Balatonboglár), hétfőn és kedden is három (Keszthely, Zalaegerszeg, Zalaistvánd, illetve Iharosberény, Surd, Gyékényes), szerdán egy majdnem egész napos kirándulás után este Porrogszentkirályon, csütörtökön egy kisebb kirándulást követően Sandon és Csurgón, majd nagypénteken 10 órakor Nagykanizsán végezték áldott szolgálatukat közöttünk. Szállásukat még a balatonboglári, a zalaistvándi és zalaegerszegi, valamint a gyékényesi gyülekezetek biztosították (ez utóbbi három este is), végül a kanizsaiak ebédrel indították őket vissza Budapestre. Köszönjük a megelevenített passiót, és kívánjuk, hogy Krisztus értünk vállalt szenvedése maradjon az ő szívük erőssége is egész életükben, leendő lelkészi szolgálatukban. A 8. oldalon közöljük Zsíros András igehirdetése közül azt, mely Balatonbogláron és Iharosberényben hangzott el.

❖ **Virágvasárnap** Nagykanizsán és Sandon Dr. Harmati Béla ny. püspök hirdette Isten igéjét. A kanizsai istentiszteleten halált adtunk Urunknak a 10 évvel azelőtt elkészült új lelkészlakásért is. Délután Polgár Rózsa Kossuth díjas textil és gobelin művész életéről szóló, nagyobb alkotásait bemutató – „Képbe szőtt hitvallások” – című filmet néztük meg gyülekezeti közösségben, melyet élénk beszélgetés követett a művésszel. Záró áhítattal Püspök úr szolgált.

❖ **Nagycsütörtökön és Nagypénteken** a zalaistvándi evangélikusok és pókaszepetki katolikusok immár második alkalommal közösen ünnepeltek. Az utolsó vacsora ünnepén Horváth Zsolt plébános hirdette Isten igéjét az evangélikus templomban. Krisztus halál-ünnepén az evangélikus énekkar énekes, verses passióval szolgált Koczor György lelkész igehirdetése előtt. Mindkét napon közös úrvacsoravétel zárta az istentiszteletet.

❖ **Húsvét utáni 2. vasárnap** a délelőtti istentiszteleten, Nagykanizsán szolgált az Oroszlányi Evangélikus Gyülekezet 35 – fős énekkara. Milán Zoltánné karvezető, és Sztruhár András vezetésével. Akik részt vettek az alkalmon, szívet – lelket felemelő, megörvendeztető, hitben erősítő, felejthetetlen élménnyel gazdagodhattak.

„ÚJJÁTEREMTŐ SZENTLÉLEK, NEKED ZENGJEN MA AZ ÉNEK!”

(Ének: 237, 1 v.)

„Az Úrnak lelke reád fog szállani, és más emberré leszel!” (Károlyi fordítás)(1Sám 10, 6)

„Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek.” (Ap.Csel 1, 8)

Minden változásért, változtatásért kiált. Gyakran halljuk ezt a megállapítást napjainkban. S minden bizonnyal egyetértünk vele. Talán még hozzá is tesszük: ez így nem mehet tovább. Majd soroljuk a példákat, ki hol, mikor és miben rontotta el, torzította el az életet, az életfeltételeket mind szűkebb, mind tágabb környezetünkben. Terítékre kerülnek mindenekelőtt a vezetők, a törvényhozók, természetesen a politikusok. Aztán nagy hangsúllyal a médiumok, az oktató-sért, kultúráért, szellemi fejlődésért, testi- lelki egészségünkért felelős emberek. Sokat emlegetjük a jelenlegi válságba jutott világgazdaságot is. Így kerül előtérbe a hanyatlás okaként gyakran a pénzhiány. A napi sajtó ontja a híreket hűtlen kezeléssel, csalások sorozatáról, a haszonszerzési vágyról, visszaélésekről, adósságcsapdáról. Előkerül a rohanó élet, a nem lehet megállni kényszere. S aztán a kör kegyetlenül egyre szűkül, a statisztikai adatok kétségbeejtően tanúskodnak a szétbomlott családokról, az egyre több szenvedélyrabságba jutott embertársunkról, az erőszak terjedéséről, a tragikus morális állapotokról. Egyházunk, gyülekezeteink lélekszámának, s főként az aktív, az Úr ügyében munkálkodni kész Testvérek számának rohamos csökkenéséről. Bizony változásért kiált az életünk, mindannyian érintettek vagyunk!

S a kiütkeresés közben felcsillan bennünk a remény mondván, ha megváltoznak a külső körülmények, mi is újat kezdhünk. Igen, kétségtelen, ha nem kell külföldre menni munkát keresni, ha megadatnak a vállalható feltételek az otthonteremtésre, családalapításra, ha méltó módon becsüli meg a társadalom az életükben helytálló nyugdíjukat meg szolgálókat, ha új irányt vesz végre az oktatás, és még folytathatnánk a sort, akkor végre elindulhatunk felfelé.

Úgy gondolom, sokan érezzük, itt még nem állhatunk meg. Mélyreható változás kell!

Kedves Testvérek! Amikor a közélet egyes aktív résztvevői kijelentik: mindenekelőtt morális, erkölcsi válságban szenved az emberiség, az ország, Isten igéje által a Szentlélek elvezet a felismerésre: mindennek oka, hogy megszakítottuk, vagy pusztán formalitássá, megszokássá tettük az élő Istennel való kapcsolatunkat. Ézsaiás próféta szavaival vallhatjuk: „Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta.” (Ézs 53, 6) Bizony mélyreható változásra van szükségünk, az emberi szívben kell végbemennie ennek! S nem úgy általában, hanem az én szívemben.

Lehet, hogy meglepő most vallomásom, amikor azt mondom: az én személyes életem kiált változásért. Azért a változásért, amely akkor következhet be igazán, ha újra, meg újra reám száll az Úrnak lelke. Ha igéjének olvasása, hirdetése mindenekelőtt engem formál más emberré. Azaz újjá terem. Meglátatja velem nap, mint nap bűneimet, mulasztásaimat, azt, hogy mennyire szegény vagyok a hitben, szeretetben, a türelemben. S bár a szándékban nincs hiány, más emberré lenni, hűségesebben szolgálni az Urat, s jobban szeretni hitvest, gyermeket, s személyválogatás nélkül minden embert, a magam erejéből nem megy. Más emberré lenni, csak úgy tudok, ha megajándékozottá válok. Kicsi unokám, ha édesanyja megérkezik a bevásárlásból, mindjárt felkiált: ajándék... Reméli, hogy neki is előkerül valami kis nyalánkság, még nem tudja mi lesz az, de majd kicsattan az örömtől. Az Úr Jézus a legdrágább ajándékot ígerte mennybemenetele előtt tanítványainak, s ígéri nekem is: Szentlelkének ajándékát! A változást, életújulást egyedül véghezvinni képes erőt. Várom, kérem, remélem? Örvendezve fogadom igéjét, bűnbocsátó kegyelmét? Nem lankadtam – e meg az Istennel való beszélgetésben. Tudok – e csendben várni az ÚR szabadítására?

Még pünkösöd előtt, közvetlen feltámadása után áldott köszöntését – „Békesség néktek!” – követően rögvést így biztatja tanítványait: vegyetek Szentlelket! Biztatása ma minket is megszólít, amikor életünk jobbra fordulásának útját, módját keressük. S utal az evangéliumban arra, hogy apaként nem követ adunk gyermekünknek, ha kenyeret kér tőlünk, (Mt 7, 9) mennyivel inkább ad Mennyei Atyánk Szentlelket azoknak, akik kérik tőle! Most egyik evangéliumi ének sora jut eszembe: „kérni taníts Uram”! Mert kérni is Lelke tanít, indít.

Testvérem! Ugye érzed, hogy neked is erre a változásra, a Szentlélek áradására, ajándékára van szükséged! Szeretnéd, hogy rendeződjenek kapcsolataid embertársaiddal, hogy legyen bátorságod bocsánatot kérni és megbocsátani, hogy szabadulhass végre félelmeidtől, aggodalmaidtól, s legyen elég lelki erőd hordozni nem csak a magad, de a reád bizottak terhét is? Vigasztalást, békességet szomjaz a lelked? Először borulj az ÚR elé és kérd velem együtt:

Uram töltsd be életemet Szentlelkeddel, hogy más emberré lehessenek. Formáld akaratom szerint gondolataimat, terveimet, érzéseimet, tetteimet. Szeretnék valóban Jézus Krisztus követője, tanítványa lenni. Hiszem Uram, az akaratom szerinti változás csodáját nem csak Saulban, vagy éppen feltámadásod felől kételkedő tanítványaidban, de bennem, bennünk is el tudod végezni.

„Szállj szívembe, adj erőt, soha el nem csüggedőt! Ajkam, életem hadd dicsérjen itt a földön, s majd az égen!” (Ének 237, 5v) Ámen.

Deme Dávid lelkész

A Nagykánizsán, 2010. március 26-án, az egyházmegye közgyűlésen elhangzott esperesi jelentés egészét helyhiány miatt nem tudjuk közölni. Törekedtünk azonban arra, hogy az egyház népét érintő közéleti részt – amiről az egyházi sajtóban semmilyen hírt nem kaphattak – teljes egészében közre adjuk.

Esperesi jelentés a 2009. évről

Tisztelt Egyházmegyei Közgyűlés, Kedves Testvérek!

Mottó: „A ti munkátok nem hiábavaló az Urban”... (1 Kor 15,58)

1. **A „hiperaktív” egyházmegye...** Ezt a jelzőt nem én találtam ki. Országos felügyelőnkől, Pröhle Gergelytől származik, aki nekem írt magánlevélben említett így bennünket, de amint hallottam, másokkal beszélgetve is használja ezt a jelzőt ránk. Ha egyházunk vezetőségének egyik meghatározó tagja így lát minket és így beszél rólunk, akkor érdemes utánajárni annak, hogy mit is jelenthet, és mit akar mondani vele. Attól tartok, hogy ez a kifejezés nem a szórványsorsunkból következő teendőink sokaságát, nem az egyházmegyénkben és gyülekezeteinkben folyó rengeteg munkát, de nem is azokat az eredményeinket ismeri el, amelyeket az ország többi egyházmegyéjét megelőzve elsőként vagy máig egyedülként valósítottunk meg.

A teljesség igénye nélkül érdemes megemlíteni néhány ilyen területet, amire egyházmegyénk népe büszkeséggel és hállával gondolhat:

- ❖ 2002-ben elsőként jelentettünk meg egy igényes színes egyházmegyei kiadványt, amely röviden valamennyi gyülekezetünket bemutatta, és a legfontosabb adatokat közreadta.
- ❖ Két kiadást is megért (a második kiadás is szinte teljesen elfogyott) a Dr. Jáni János testvérünk által szerkesztett, egyházmegyénket és gyülekezeteinket bemutató könyvünk. A szórványban élő evangélikus hívek identitását erősítő komoly könyvre joggal lehetünk büszkék.
- ❖ A Szilvás László építési felelősünk által felügyelt megyei felújítási munkánk szintén „sikerágot” lett. Az egyházi épület felújítás nem csak szakértő felügyeletet kapott személyében, de egy egyházunkért elkötelezett testvért, aki több gyülekezetünk épületeinek felújításánál (Zalaegerszeg, Zalaistvánd, Gyékényes, Nemespátró) olyan mértékű és mennyiségű munkát végzett el, amelyeknek értékét én megsaccolni sem merem.
- ❖ A megyei keretünk felhasználásában, az országban elsőként ismertük fel azt, hogy amennyiben az egyházmegyei keretünket külső forrásra pályázó gyülekezeteinknek adjuk önrész biztosítására, úgy meghatározódhat az épületeink felújítására felhasználható keret. Örömről ez a felismerés az országos egyháznál követésre talált, és létre hozták az önrész támogatási alapot, valamint a pályázó gyülekezeteket segítő apparátust.

Az a gyanúm, hogy a „hiperaktív” jelző nem dicséret, hanem kritika akart lenni. Úgy vélem, felügyelő úr valami olyasmit akart jelezni vele, hogy egyházmegyénk megnyilatkozásait sokallják, és nem mindig örülnek neki. Mielőtt a velünk szemben felróható konkrét „bűneinkről” szólok, engedjék meg a testvérek, hogy az igazi okot feltárjam. Közöttünk és a jelenlegi egyházi vezetés között nem személyi, hanem szemléletbeli különbség húzódik!

Egész egyszerűen más az egyházvezetés egyházképe és más a miénk itt a végeken. Angolszász kifejezéssel ők inkább a „high church”, mi a „low church” eszméjéhez állunk közelebb.

Ők egy erősen hierarchikus, centralizált episzkopális egyházat próbálnak kiépíteni, ahol a piramis tetején állók döntéseire nem kérdez rá senki, hanem utasításukat engedelmesen végrehajtják. Mi egy testvéribb, demokratikus (zsinat presbiteri) modellben gondolkodunk, ahol a lelkésznek a gyülekezeti taggal szemben, a főnöknek a beosztottal szemben nincs „hivatalból” igaza. Természetesen lehet igaza, de nem alanyi jogon... A mi egyházképünk, ami szerint itt a végeken élni is próbálunk, arról szól, hogy lehet és kell is egymással beszélünk, lehet egymástól kérdezni, lehet és szükséges egymás között kritikát is gyakorolni, ugyanakkor mindennél fontosabb odafigyelni a ránk bízottakra, különösen a legkisebbekre. Ha netán elfelejtjénénk, akkor újra és újra tudatosítanunk kell, hogy mi vagyunk értük, és nem fordítva.

Ennyi felvezetés után azt hiszem érthető, hogy a jelzett szemléletbeli különbség bizonyos közegeházi kérdések kapcsán törvényszerűen izgatja fel a feszültséget és szór néha látványos villámokat is egyházunkban.

1. Ilyen volt néhány éve a liturgiai vita. Egyházi vezetőink vitát sem akartak, hanem az általuk eltervezett forgatókönyv szerint szerettek volna bevezetni egy olyan istentiszteleti formát, amit az egyszerű hívő inkább katolikus misének élt meg, mint evangélikus istentiszteletnek. Egészséges vita ténylegesen nem is alakulhatott ki. Az egyházi sajtó manipulálva tálalta a témát. A kritikai véleményeket cenzúrázták és a tényleges súlyánál nagyságrenddel kisebb mértékben adtak helyet a kritikai észrevételeknek, azon kevesek hangjától viszont, akiknek tetszett ez a rend, tele voltak az újságok. Ebben a vitában alapoztuk meg a „hiperaktív” jelzőt, mert egyházmegyénk tagjai közül többen, közöttük én magam is fáradhatatlanul képviseltük, nyíltan és világosan kifejeztük, hogy ebből az istentiszteleti formából – pláne, mint kötelező rendből - nem kérünk. A liturgia ügyében 2005 májusában döntött az országos közgyűlés. Véleményem szerint helyesen és korrekt módon. A régi rend megtartása mellett alternatív rendként nyitott kaput az újnak. (Nem kötelező, hanem választható rendként én is el tudtam fogadni és a közgyűlésen meg is szavaztam.) Ezt követően a közgyűlési határozatra hivatkozva sebtében kiadásra került az új liturgiai könyv próba kiadása, majd kb. egy év múlva nagy példányszámban az új liturgikus könyv is. A Pröhle Agenda viszont, ami a 2005. évi közgyűlés idejében már nem volt kapható, nem

került fel a kiadandó könyvek listájára. Az országos presbitériumot évről évre emlékeztettem arra a mulasztásra, hogy az országos közgyűlés határozatát részrehajló módon hajtotta végre az egyházi vezetés, mert annak szellemében nem csak az új liturgikus könyvnek, de az eddigi hivatalos, és gyülekezeteink túlnyomó többségében használt rendünknek is újra kézbe kellene kerülnie. Öt évi küzdelem után éppen ebben a hónapban jelent meg...

2. Az elmúlt két év a Szolidaritási Alapnak nevezett törvénytől volt hangos. Ez a törvény céljaiban, struktúrájában egy fontos, és előre mutató tervezet. Azok kedvéért, akik nem tudják, mire gondoljanak: ez a törvény az egyházi szolgálatban állók szociális biztonságát és az egyházi nyugdíjak értékállóságát volt hivatott rendezni. A finanszírozásáról a zsinati törvény úgy rendelkezett, hogy a befizetéseket 50-50%-ban az egyházi alkalmazottaknak, illetve a gyülekezeteknek kell fedezni. Ez az első hallásra és tényleges számok ismerete nélkül még elfogadhatónak tűnt, de a számok mögött egy időzített bomba ketyegett. Feltételezem, hogy a törvényt megszavazó zsinati tagok többsége nem volt tisztában azzal, hogy a Szolidaritási Alap körébe tartozó célokat eddig ki és milyen mértékben fizette. A lényeg, hogy a tervezet kb. 100 millió Ft olyan terhet is a lelkészek és gyülekezetek vállára akart áttenni (pl. a lelkészek után központilag fizetendő TB járulékok terhét), amit eddig a közegyházi közös alapból fizettünk. Ráadásul, ahogy később a részletek körvonalazódtak, a „szolidaritásnak” nevezett terv fajlagosan azokat a gyülekezeteket terhelte volna a legnagyobb mértékben, akik eddig is a legnagyobb áldozatokkal tudják csak működtetni közösségüket. Gyülekezeteink fennmaradása reményében kötelességünk volt szólni. Szerencsére szóltak mások is, ezért a tervezet bevezetését most már második éve elhalasztották. A Damoklész kardja viszont továbbra is ott lebeg gyülekezeteink felett. A 2009. év első harmadában kértek az esperesektől egy kimutatást, hogy egyházmegyéik gyülekezeteire várhatóan milyen hatással lenne a tervezet bevezetése. Én a kérést „hiperaktív” módon túlteljesítettem. Nem csak az aktuális 2008. év adatait küldtem be, hanem tíz évre visszamenőleg elkészítettem, grafikonokkal is ábrázoltam mindegyik gyülekezetünk helyzetére vonatkozó elemzést, figyelembe véve az anyagi és a népmozgalmi adatok alakulását és a várható hatásokat. Somogy-Zalában gyülekezeteink többsége néhány éven belül fizetéképtelenné válna. Az Országos Irodán ezeket az esperesi elemzéseket különböző okok miatt közel egy éve, a mai napig fel sem bontották...
3. A harmadik terület, ahol kihúztam/-uk a gyufát az egyházi vezetésnél, az részben az előbbi témából fakad. A Szolidaritási Törvény bevezethető és működőképes lehetne akkor, ha a finanszírozandó célokat az eddigi gyakorlathoz hasonlóan három csatorna táplálná. Semmi probléma nem volna, ha a gyülekezetek és az alkalmazottak mellett a közegyház – azzal a nagyságrenddel, amennyit eddig a közös kasszából a törvényben megjelölt célokra költött, továbbra is támogatná ezt a célt. Igen ám, de ez esetben a közegyház csökkenő bevételei miatt komoly forráshiány áll elő a közegyházban. Ennek kezelésére viszont nincs semmi elképzelés. A múlt év márciusában, az esperesi karban napirendre tűztük a közegyházi struktúra egyszerűsítésének kérdését. Két területre osztottuk a témát és Bencze Imre esperessel két előterjesztést vittünk az esperes kollégák elé. Ő az országos bizottságokkal illetve országos irodával kapcsolatos racionalizálási elképzelésekről szólt, nekem az egyházmegyék, egyházkerületek és országos egyház felépítésének egyszerűsítése jutott. Az előterjesztésemben egy olyan megoldást vázoltam, amely nagyobb meg-
részeltetés, és meglévő jogok elvonása nélkül három lépcsőben jutna el az egy püspökös, 5-6 regionális esperességgel működő modellhez. Számításaim szerint ez mai árakon számolva évenként kb. 80 millió Ft-tal lenne olcsóbb a jelenleginél. Ez az előterjesztés többekben erős érzelmeket ébresztett pro és kontra. Lelkesültséget az egyik oldalon, a kerületek és a püspökök megtámadásának vádját a másikon. Mindenesetre ezen az Esperesi Tanácson kollégáim azt javasolták, hogy juttassuk el a zsinatra továbbgondolásra. Egyházmegyénk lelkészi karának többségi támogatásával adtuk be. A zsinat nem csak a napirendre tűzését húzza-halasztja, de tagságig a mai napig el sem jutott.
4. A negyedik terület az MVH-s pályázatok ügye. Erről Dr. Hári Tibor felügyelő Úr fog részletesebben szólni. Előzetesen csak annyi, hogy egyházmegyénk okos fellépése Hári Tibor felügyelőnk szakértelme nélkül az országban sok, egyházmegyénkben is több evangélikus gyülekezet elveszíthette volna az épületeik felújításához elnyert EU-s pályázati támogatásaikat. Ezeknek összege országosan körülbelül 700 millió Ft...

Szólt még esperes úr

a 2. pontban az egyházmegye életéről a következő vázlatpontok alapján:

- Lelkeszi ellátottság
- Rendkívüli alkalmak egyházmegye szerte
- A szolgálat külső keretei – gépkocsi ügyek
- Esperesi hivatalvizsgálatok
- Élet a gyülekezetekben

Ezekről különböző egyházi sajtóorgánokban nagyrészt hírt kaphattak.

a 3. pont a köszönet szavait tartalmazták. Szemerei János esperes megköszönte dr. Hári Tibor egyházmegyei felügyelő, Deme Dávid esperes-helyettes, az egyházmegye presbitériuma, a munkaági felelősök, a lelkészek és a gyülekezetek vezetőinek bizalmát, támogatását és imádságait.

Isten áldását kívánta gyülekezeteink életére, valamennyiünk szolgálatára és a mögöttünk hagyott esztendőre!

Az egyházmegyei közgyűlés a jelentést, több konstruktív hozzászólás után, egyhangúlag elfogadta.

Piros színű ünnepek előtt!

2010. július 10-én Győrságon avatja lelkésszé Ittész János püspök Pongrácz Mátét, aki a 2009-2010-es tanévben én kerültem a VI. éves képzés keretében a Kaposvári Evangélikus Gyülekezetbe. A szolgálatba állás apropóján kérdeztük életéről, és a Szentlélek munkájáról.

– Mondanál valamit az indulásról?

– Győrben születtem, és születésemtől fogva egy Győr melletti kis faluban Győrságon éltem. Győrság a híres pannonhalmi bencés apátság mellett fekszik a Bakony lábánál. Ennek a kis falunak az általános iskolájába jártam négy évig, ahol édesapám és édesanyám is tanított, majd az újonnan alakult nyolcosztályos győri Evangélikus Gimnáziumnak lettem a tanulója. A tanulmányok mellett, 12 évig hegedülni is jártam, majd a gimnázium első éveitől, a Győrsági Evangélikus Gyülekezetben lettem kántor. A gimnázium vége felé, egyre jobban kezdett érdekelni az Isten ígéje, és a győrsági gyülekezet nagyon nyitott és családias légköre, valamint a korábbi győrsági helyettes – lelkész, Ittész Gábor bácsi prédikációi meg is hozták bennem a döntést, szeretnék a teológiára felvételizni. Teológiai Tanulmányaimat 2003-ban kezdtem meg. A zene szeretete itt is meghatározta életemet. A kórusnak, a liturgikuskórusnak is tagja voltam és demonstrátorként az egyházzenei tanácsék munkáját segítettem 2 évig.

– Hogy telt a lelkészjelölti időszak?

– A diplomám megírása után 2008 márciusától, a Bobai Evangélikus Gyülekezetben kezdtem dolgozni, mint lelkésmunkatárs. Itt fél évig tanulhattam bele a lelkészi hivatásba. Az erős szórványhelyzetet tudtam megtapasztalni a 3 faluban tartott hittanórák és a vasárnaponként 4-5 faluban tartandó istentiszteleti alkalmak által. Mind a mai napig nagy szeretettel gondolok Rostáné Piri Magda esperes asszony mellett eltöltött pár hónapra és a bobai gyülekezetre.

2008 novemberében egy teológiai ösztöndíjat nyertem Németországba, így a gyülekezeti munkát ismét felváltotta életemben a tanulás. Két szemesztert, azaz egy évet töltöttem Bajorország szívében Neuendettelsauban, az ottani Augustana Teológiai Főiskolán.

Ez az egy év nagyon jó lehetőség volt arra, hogy elsajátítsam a német nyelvet, teológiát tanulhassak és német evangélikus egyház helyzetét megismerhessem. Most, hogy immár 8 hónapja a Kaposvári Gyülekezetben

dolgozhatom, úgy érzem, egyre jobban kezdem megismerni a gyülekezetek életét és az egyházmegye mindennapjait. Azt gondolom, sok tapasztalattal felvértezve fejezhetem be június végén a VI. éves képzést és a 2010. július 10-én, a Győrsági Evangélikus Gyülekezet templomában sorra kerülő lelkészavatásom után, bízom benne hogy Isten Szentléleke, ahogy eddig is vezette életemet, ezután is velem lesz, és segít, hogy minél jobban tudjak a lelkészi hivatásban helytállni.

– Hogyan kapcsolódik össze számodra Pünkösöd és a lelkészavatás?

– Jól tudom és életemben számtalanszor

megtapasztaltam már, hogy az ember önmagában bízva nem juthatna előre élete útján. Éppen ezért különösen is fontos üzenete számomra egyházunk liturgikus színeinek, hogy az elkövetkező ünnepünkön, Pünkösöd ünnepén, csak úgy, mint a lelkézszenteléskor is piros színbe öltöznek gyülekezeteink oltárai. Miért fontos ez? Mert egyértelműen és határozottan jelzi minden hívő számára, hogy mindenki, aki Isten szolgálatába áll, csak egy módon érhet célt. Akkor, ha mindig pünkösdre tekint és megéli azt az ígét, amit az Apostolok Cselekedeteiben így olvashatunk:

„Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.”

Én nagyon erősen hiszem, hogy csak akkor tud egy lelkész tisztán beszélni a gyülekezetben megforduló számtalan nyelven, köztük a gyermekek nyelvén, a felnőttek nyelvén, és az idősek nyelvén, ha ő is megtelik azzal a Szentlélekkel, aki minden élethelyzetben és minden pillanatban egy valaki felé akarja terelni életünket, Jézus felé.

Kívánom mindannyiunknak, hogy a Pünkösdi ünnepkör szívünkben is élessze fel, erősítse, és növelje a Krisztus szeretetét, hogy mindig rá tekintve erős hittel tudjuk élni életünket.

Köszönöm! Áldott szolgálatot kívánok!

Túrmezei Erzsébet:

Várjuk Szentlelkedet!

Vízhiány... fertőzött vizek.
Jó az évezredek csodáiról énekelni,
amikor megítatni a szomszédokat
kősziklából forrás fakadt...
s mai csodákra várni.

Élő Jézus, legyen, ahogy ígérted!
Ejtsenek ámulatba minden népet
a vizek új csodái!
Ha aki szomszéd, hozzád siet,
Te ma is adsz neki élő vizet.
S ha hisz Tebenned,
lelkébe árasztod Lelked, és belsejéből
élő víz folyamai ömlenek.

A sivatagban források fakadnak,
s amerre az élő víz buzog, árad,
oázis támad
mindenütt, szerte a Földön.

Add Lelkedet, hogy áradjon,
ömljön,
élessze fel az elepedteket,
halálra váltakat!
Áradjon az irgalom szeretet,
amerre szerte a világon
ezer meg ezer új forrás fakad!

Várjuk a vizek új csodáit.
Várjuk Szentlelkedet!

Pünkösöd

Elküldöm a Pártfogót
maradatok Jeruzsálemben
maradatok velem, bennem
hisz itt vagyok -
most már mindig

Eljött a Pártfogó
itt vagyunk Jeruzsálemben
örülünk – csoda történt
velünk van, bennünk van –
most már mindig

Láng-meleg lelkesedés
ünneppé ért találkozás
Lélek-jelenlét
Pünkösöd –
Most már mindig.

**Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám, Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!
(244.ének)**

Uram! Olyan drága ajándék a Szentlélek! Ő „eszünkbe juttatja” mindazt, amit szeretetedben nekünk ajándékoztál. Éppen az élet legbonyolultabb viszonyai között juttatja eszünkbe. Te mondtad: amikor meghurcolnak minket, akkor áll mellénk és megtanít mindarra, amit szólnunk kell. Akkor ajándékoz meg vigaszával, amikor legmélyebb a nyomorunk. Küldd el hozzám Szentlelkedet – Uram -, mert szükségem van rá!

(Ordass Lajos pünkösdi imádsága)

KÖNYÖRGÉS A SZENTLÉLEKHEZ

(Angelus Silesius verse – Fordította: Szénási Sándor)

Szentlélek! Fő jó! Szent neved
Borítsa lángba szívemet!
Tüzednek édes lángja fennen
Lobogjon vígan én felettem.
Ébresszen bennem szent kegyed
Szerelmes, élő, nagy hitet!
Világíts át, Te, drága Fény,
Nehogy sötétben haljak én.
Te szent árnyékok hűvösítsen,
Hogy idegen tűz ne hevítsen.
Szívemnek kertje élni fog,
Ha hull rá égi harmatod.
Fő Vigasz, várom jöttöd,
Csókold életre lelkemet.
Ajándékaid, mint a tenger,

S Nélküled koldus csak az ember.
Itt van szívemnek kelyhe, Te
Pünkösöd borával töltsd tele!
Add, ha parancsod megjelen,
Katonaként én megtegyem.
Te jó tanácsod hadd vezessen,
Különböztessenek jól, helyesen.
Szent értelmeket ha adod:
Felismerem akaratom.
Arany folyam vagy, Bölcsesség,
Szerelmed csókja bennem ég,
És így a szívem tudja, érez:
Milyen jó vagy Te és mily édes.
Szemem mindig csak Rád tapad:
Igazság Lelke csak Te vagy!

Megígérted, jó Jézusom:
E vendéget én megkapom.
A szívem várja vágyva, halkan,
Őt várja ez az üres barlang.
Boldog lesz, majd ha áldva jó:
Örökre nálam marad Ő!

A 2. oldalon hírt adtunk arról, hogy a Somogy-Zalai Egyházmegye gyülekezetiben szolgáltak a III. évfolyamos teológushallgatók passió előadással. Itt Zsíros András otthonigazgató igehirdetése közül azt olvashatjuk, mely Balatonbogláron és Iharosberényben hangzott el.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját. (Ézs 53,5-7)

Hosszú évek óta hagyomány a Teológián, hogy a harmadéves hallgatók passiójátékkal járják végig az ország egy-egy tájának gyülekezeteit. Sokfelé jártak már, sok kalandot átéltek ezen utak során. A régi öreg teológusok mesélték – akik azóta már több éve lelkész-ként szolgálnak az egyházban –, hogy egyszer egy ilyen alkalommal eljutott az akkori évfolyam egy szeretetotthonba, ahol idős emberek mellett szellemi fogyatékos gyerekeket is gondoztak.

Amikor az imént látott jelenethez hasonlóra került sor a passiójátékukban – amely alatt bevándorolt Jézus a sorok között a vállán cipelve a keresztet, és az egyik katona kíméletlen ostorcsapásokat mért a hátára, majd a keresztre szegeztek –, a jelenet szereplői arra lettek figyelmesek, hogy az első sorban ülő egyik

fogyatékos gyermek pityeregni kezdett, majd szívbemarkoló zokogásban tört ki.

Az istentisztelet végén a teológusok megkérdezték az egyik gondozótól, ki volt ez a gyermek. Ő elmosolyodott.

– Őt magunk között csak Bolyhoskának becézzük! Mindenkivel nagyon barátságos és segítőkész, és az a szokása, hogy akár ismeretlenül is odajön az emberhez, és leszededegeti a ruhájáról a szöszöket és a bolyhokat. Végtelenül empatikus, viszont nagyon nehezen bírja a stresszt és a konfliktust, ha akár csak meghallja, hogy valakit bánatnak, sírva elszalad.

A teológusok úgy érezték, mindent értenek, és úgy gondolták, illene egy kicsit megvigasztalniuk Bolyhoskát. Odamentek hozzá, és megszólították.

– Láttuk, mennyire elszomorított, mikor Jézust bántották, hogy még sírva is fakadtál!

Bolyhoska azonban meglepő választ adott:

– Nem azért sírtam! Hanem azért sírtam, mert amíg Jézust bántották, én azt éreztem, hogy közben engem Valaki simogat.

Testvérem, amikor végignézed azokat az elborzasztó mozdulatokat, ahogy Jézust, az Isten Fiát, a Megváltót gúnyolják, verik, és fára szegezik, érzed-e, hogy közben Valaki téged simogat? Valaki, aki nem hagyta, hogy ezek a csapások bennünket érjenek, Valaki, aki nem engedte, hogy sebeket szerezzünk, Valaki, aki nem akarta, hogy a gyötrelmek nekünk fájjanak. Valaki, aki inkább feláldozta egyetlen Fiát, hogy Ő szenvedje el helyettünk mindazt a büntetést, amit mi érdemeltünk volna.

Mert bizony ezek a korbácsütések és ezek a szegek nekünk jártak volna bűneinkért, számtalan vétünkért, amellyel elfordultunk az élő Isten akaratától! Minekünk kellett volna végigjárni a Golgotára és a halálba vezető utat, hiszen mi voltunk azok, akik az Élet ösvényét elhagyva elindultunk ebbe az irányba! A mi engedtlenségünk lendítette a magasba a fájdalmat okozó karokat, és ejtett sebeket az Isten Fián. Ő azonban nem vágott vissza. Nem akarta, hogy mi is megsebesüljünk, és mi is meghaljunk. Ezért engedte, hogy Őt érje az ártatlanul rá mért büntetés, azért vállalta mindezt, hogy minket érdemtelenül is elérhessen a kegyelem. Ő meghalt, hogy nekünk életünk legyen.

Jézus ugyanis mindezek ellenére korántsem vesztesként áll e történet végén! Győzött! Győzött a halál felett, győzött a bűnök felett, győzött a harag és a gyűlölet felett akkor, amikor feltámadt, és ezzel mindazt, ami a keresztre és a sírba juttatta, végérvényesen eltemette a föld alá. Nekünk már csak a simogatás jut!

Valahányszor a keresztre tekintünk, eszünkbe juthatnak ezek a szörnyű, véres pillanatok. Mégsem kell, hogy fájjanak bűneink, mert a kereszten függő Jézus szelíd tekintete, és a feltámadt Jézus békességet hozó köszöntése vigyáz ránk, óv, és simogat bennünket.

Bolyhoska átérezte, és megértette ezt. Tanulhatunk tőle. S talán hasonlóan járunk, mint akkor ott a teológusok, akik a fogyatékos gyermek szavait hallva zsebkendőért nyúltak. Mert úgy érezték, hogy Valaki megsimogatta őket. Ámen!

Protestáns egyházzene Tapolcán

Nem mindennapi élményben volt részük a résztvevőknek és a nézőknek Tapolcán a Tamási Áron Művelődési Központban március 20-án. A Protestáns Templom Énekkara meghívására hét együttes egyházi műveket adott elő a szépszámú közönségnek.

A Tapolcai Protestáns Templom Énekkara eredetileg – mintegy másfél évvel ezelőtt - azzal az alapgondolattal alakult meg a két (református ill. evangélikus) gyülekezet tagjaiból, hogy segítsenek a lelkészeknek kántori szolgálattal, ha nincs hangszer a szertartás helyszínén. Hamar felmerült az igény komolyabb számok megtanulására, és bemutatására is.

Már az első alkalmakon többszámú művekkel jelentek meg és jó színvonalon adtak elő közismert egyszólamú énekeket. Több meghívást kaptak a környező falvakból. Szeptemberben részt vettek egy kórustalálkozón Tapolcán, majd a reformáció-ünnepi istentiszteleteken és egyéb ünnepi alkalmakon. Programjukban több hangszeres számot is szerepeltetnek. Ezeket tagjaik vagy meghívott előadók tolmácsolják.

2009. szeptemberében Eizler Csaba, a kis együttes karnagya gondolt egy merészet, és felvetette egy kórustalálkozó ötletét. A csoport tagjai egyetértettek vele és megkezdődött a szervezés. Végül is mindent sikerült biztosítani és a meghívott kórusok - két kivételtől eltekintve - szintén vállalták a szereplést.

A rendezvény címe 'I. Egyházzenei Kórustalálkozó' lett. Mottója: „Énekeljete az úrnak,…” (Zsolt. 96. 2.). Lényege: egyházzenei összejövetel, megkötések nélkül. A hét (7) közös szám hangsúlyozta a **közös éneklés** fontosságát, és itt jelentkezett egyedül a protestáns jelleg. Ezek az énekek ugyanis mind ilyenek voltak.

A rendezvényt Marton László alpolgármester nyitotta meg, majd Honthegyi Zsolt evangélikus lelkész mondta el gondolatait a Zsolt. 33.3. lutheri magyarázatát idézve.

Az éneklést a fentebb bemutatott házigazda együttes kezdte. Az első részben minden fellépőnek kb. tíz perc időtartam jutott saját programjára. A szünetet követő második részben a bemutatkozó Batsányi János Vegyeskar kibővült a zenészekkel és a házigazdával, majd a többi kórus tagjaival. Ezután a színpadon lévő mintegy 150 ember közös énekeit három vendégkarnagy: Krisztin N. Lászlóné (a badacsonytomaji „Nők a Balatonért” Kórus), Némethné Kálmán Zsuzsanna (a balatonedericsi Magnificat Kórus), Kissné Dér Krisztina (a tapolcai Batsányi J. Vegyeskar) és a rendező együttes vezetője vezényelte.

A műsor végeztével egy-egy kis emléket adott át Kuti Géza református esperes – szívhez szóló köszönő szavak kíséretében -, és Eizler Csaba a résztvevő együtteseknek és a vezetőiknek. Majd Szabó Emőke református lelkész egy kis történettel világította meg az esemény jelentőségét. Végül meghívta a szereplőket a színházterem előterében megterített szeretetvendégségre.

Ugyanitt Legeza Magdolna tanárnő egyházi tárgyú festményei voltak kiállítva, és arattak nagy sikert.

Már a közös számok próbáján eldölt, hogy a következő összejövetel megrendezését a badacsonytomaji „Nők a Balatonért” Kórus vállalja 2011-ben.

Végül a rendezők köszönetét tolmácsolom itt a két protestáns egyháznak és a Tamási Áron Művelődési Központ vezetésén keresztül a tapolcai Önkormányzatnak az általuk nyújtott erkölcsi és anyagi támogatásért. Köszönetet mondunk továbbá minden kedves segítőnek, aki a délután sikeréhez hozzájárult.

Csaba Dezső ev. gondnok

Vigilia Paschalis

Húsvét vasárnapjának vigiliáján, hajnali öt óraker tartották első közös - magyar és német nyelvű- húsvéthajnali istentiszteletét a balatonboglári evangélikusok.

Fény, sötétség, tűz, mozdulatok, gregorián... sokszor érezzük, hogy valami hiányzik a vallási életünkből. Valami, ami az érzékszerveinkkel megtapasztalható és felfogható. Hiányoznak a színek, az illatok, a fények, a formák vagy épp a sötétség... Keressük az alkalmakat, a helyeket, hogy megéljük hitünket és csillapítsuk „vallási éhségünket”.

Húsvét vasárnapjának hajnalán, az ősegyházi gyakorlat szerint a Balatonboglári evangélikus templomban részesei lehettünk a feltámadás mindent határt átlépő és elsőprő erejének. A templom előtt égő tűz ropogásából és füstjéből már megsejthette az érkező, hogy a húsvét felrűg, felfordít minden megszokott kereteket, túlfeszít minden megkötözöttséget és sírba zárást. A húsvét a közös nyelv és a közös beszéd ideje! Magyarok és németek együtt, – egy füllel és szívvel – éltük meg a zsoltárok szavaiban, az énekkar énekeiben, az aprócska mécsesek fényénél és a felkelő nap megújító erejében, hogy: Jézus feltámadt! Valóban feltámadt! Az úrvacsorai közösség ledöntött minden emberi korlátot, dogmát és emberi hagyományt, amikor evangélikusok, katolikusok és reformátusok együtt vettük magunkhoz Krisztus testét és véréit. Az asztalközösség megtartó erejét, az őszinte beszéd hangját megérthettük a hajnali istentiszteletet követő „batus” reggelin, agapén. Mely mintegy az „új kezdetként” útra indított mindnyájunkat az élményeinkkel, az illatokkal és a színekkel együtt. Hálával tartozunk Karin Weisswange lelkésznek, valamint a Somogyvámosi Ökumenikus Énekkar tagjainak és Seregi László karnagynak az istentiszteleten való szolgálataikért. Soli Deo gloria!

Czöndör István

Öröm útközben

gyülekezetben. Először a templom töredezett palája helyett időt álló fedést kapott a tetőzet, ezzel párhuzamosan igen nagy feladat volt a galambok kiűzése a tetőtérből. Majd óraszerkezet került a toronyba.

Húsvét ünnepe utáni 3. vasárnap, Jubilate vasárnapján, hálaadásra gyülekezetünk össze Zalaegerszegen. Egy hosszú útnak ugyan még nem a végén vagyunk, de egy jelentős állomásához érkeztünk. 1996. óta folyamatos felújítási munkák zajlottak a

2000-től a gyülekezeti ház és a lelkészlakás felújítási munkái következtek több éven keresztül. Két évig egy tízemeletes ház felújított lakásában éltünk, amíg felújítási munkák folytak. A gyülekezet megalakulásának 100. évfordulójára, 2002. augusztusára, elkészült a gyülekezeti terem. Az ezt követő években az udvar, a lelkészlakás, majd ez a 80 éves épület ismét az eredeti szépségében tündökölt. Amikor a templom lett 100 éves – 2007-ben – a belső felújítás készült el az ünnepre. Akkor többre nem futotta az erőnkől, most pedig a külső is megújult. Amint belépünk a Kossuth Lajos utcába, szembetűnik templomunk ékességével.

Ezen a napon az első a hála szava. Hála Istennek, hogy a sok tervet, munkát megál-dotta. A második szó a köszönet szava. Köszönjük mindazoknak, akik ebben segítettek! Köszönet az adakozóknak, egyházkerületünknek, egyházmegyénknek, városunknak, megyénknek, és gyülekezeti tagjainak. Köszönöm mindenkinek, aki más területeken volt segítségünkre. Így vált lehetővé, hogy ekkora felújítási munkák közben a lelképásztori munka sem maradt el. Épült a gyülekezet is. A harmadik szó a könyörgés hangja. Kérjük

Urunkat, továbbra se vonja meg áldását tőlünk, hogy ebben a szép templomban a Szentlélek templomai épüljenek, és amint ez a templom tájékozódási pont a városban, úgy az itt épülő életek legyenek útmutatók a családban, lakóközösségben, munkahelyen!

Az ünnepi istentiszteleten Ittész János püspök úr hirdette az ígét a nap ígéje alapján. Isten örül és minket is örömmre hív. Madách Imre így kesereg: életünk minden boldogságában benne van a keserűség cseppje. Vele ellentétben mi azt reméljük, életünk minden keserűségében benne van a boldogság fénysugara!

Az istentiszteletet rövid közgyűlés követte, ahol beszámolók és köszönet nyilvánítások hangzottak el az elvégzett munkáért, illetve többen köszöntötték a gyülekezetet.

Ezután a gyülekezeti házban szeretetvendégségen folytatódott az ünneplés. Útközben vagyunk, ma ünnepeltünk, de holnap már folytatjuk a munkát. Ehhez kérjük Isten áldását.

Szabó Vilmos lelkész

Rejtvény kicsiknek és nagyoknak

Az ábécében előbb található betűt írd a vonalra! Ha helyesen dolgozol, a bibliai ige elejét kapod meg.

EÜ	RS	WŐ	XT	TK	AC	UP	TY	ŐO	NK
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek. (ApCsel 1,8)

Nézz utána!

1. Mit ünnepelnek a zsidók Pünkösdkor?
2. Mit jelent a „pünkösd” szó?
3. Hányan keresztelkedtek meg a Szentlélek kitöltésének napján?
4. Melyek a Szentlélek kegyelmi ajándékai?
5. Keress legalább három történetet a Bibliában, hogyan munkálkodott a Szentlélek az apostolok szolgálatán keresztül!
6. Hogy hívták Pál apostolnak azt a hallgatóját, aki elaludt az ablakban és kiesett? Mi történt ezután?

A HELYES MEGFEJTÉSEKET A SZERKESZTŐSÉG CÍMÉRE VÁRJUK 2010. JÚNIUS 15-IG!

Készüljünk együtt az őszi rajzversenyre!

Segítségként adjuk ezt a rajzot! Először, színezd ki! Aztán rajzolj magad olyan rajzot, ami kapcsolódik Pünkösd ünnepéhez! Próbáld a bibliai történet egy másik jelenetét, vagy a Szentlélek megjelenésének más formáját lerajzolni. (Segítenek a fenti kérdések!) Ha elküldöd rajzodat a Szerkesztőség címére (8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.), akkor kisebb ajándékot küldünk.

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni biznyságtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk szeptember végén jelenik meg!

Ebben az évben is megrendezésre kerül a Gusztáv Adolf Segély keretében **2010. június 20-án** a „szószékcseré” az alábbiak szerint:

HELY	IGEHIRDETŐ
Balatonboglár	Halász Sándor
Csurgó	Szemerei János
Ecseny	Lampérth Gábor
Iharosberény	Czöndör István
Kaposvár	Sikter János
Keszthely	Szabó Vilmosék
Kötcese	Deme Dávid
Nagykanizsa	Lengyel Henriett
Nemespátró - Surd	Koczor György
Porrogszentkirály	Szigethy Szilárd
Siófok	Kőszeghy Miklós
Tab	Pongrácz Máté
Zalaegerszeg	Honthegy Zsolt
Zalaistvánd	Smidéliusz Zoltán

A gyűjtés, az adomány és az offertórium befizetésének határideje **2010. június 30.**
Támogatásukat előre is köszönjük!

2010. június 26-án ünnepli a Siófoki Evangélikus Egyházközség temploma felszentelésének 20 éves évfordulóját, melyre ezúton is szeretettel hívunk mindenkit. Ünnepi istentiszteletünk 10 órakor kezdődik, melyet ünnepi közgyűlés és szeretetvendégség követ. Este 19 órától kezdődik a Nyitott Templom Estéje, melyen testvérgyülekezeteink művészkántorai és gyülekezetünk végzős kántorszakos hallgatója adnak orgonakoncertet, valamint gyülekezetünk minden csoportja is szolgál. Emellett a templomban kiállítás is várja az érdeklődőket.

19. Országos Evangélikus Hittanverseny

megyei fordulójából továbbjutott csapatok

Téma: Növények a Bibliában

Alsó tagozat:

A csapat neve: **Liliom** –

Kaposvári Evangélikus Egyházközség

Kis Gábor, Néber Natália, Oláh Rebeka, Puska Dóra

Felkészítő: Néberné Zámbo Kármén és Pongrácz Máté

Felső tagozat:

A csapat neve: **Négy evangélista** –

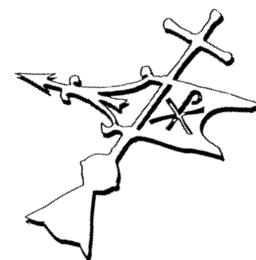
Tab és Környéke Evangélikus Egyházközség

Halász Dóra, Kult Szilvia, Molnár Anita Kata, Nagy Nikolett

Felkészítő: Szigetiné Szenteczki Katalin

Az országos versenyen a kaposváriak tisztessen helytálltak, a tabiak 5. helyezést értek el. Gratulálunk!

HÍVOGATÓ

Kedves Testvérek!

Talán már többeknek ismerős lehet a **8. Szélrózsa** Evangélikus Ifjúsági Találkozóra hívogató plakát.

Az ótemplom, az újtemplom és a szárazmalom sziluettje is utal arra, hogy idén júliusban Szarvas városa ad otthont az Evangélikus Egyház legnagyobb rendezvényének. Idén a találkozó címe, **Középkedés Veled...**, nem egyszerűen csak a nyár hangulatát minden bizonnyal meghatározó labdarúgó világbajnokságra utal, hanem a reménység szerint az együtt töltött szarvasi napok témáját is kijelöli. Fiatalokat és lélekben fiatalokat egyaránt várunk Jézus csapatába, hogy az élet nagy pályáján felfedezzük azt is, hogy a keresztyénység igazi csapatjáték. Igehirdetések, bibliatanulmányok, előadások, beszélgetések, közös éneklések, színes kulturális programok segítenek abban, hogy végiggondoljuk mit jelent középéről, az élet centrumától, magától Istentől indulni és tovább indulni a mindennapok kihívásai kötött.

Február 27-én, *Félúton*, már Orosházán is megálltunk, hogy egy intenzív „edzőtábor” - Szélrózsa előtalálkozó keretében megerősödjünk, lendületet nyerjünk.

A Szélrózsa Tizek nevében: Smidéliusz Gábor lelkész

Az idei évben is lehetőséget biztosítunk gyülekezetek bemutatkozásra a Szélrózsán.

Jelentkezni a csaba.magyar@lutheran.hu illetve a 20/770-0458-as telefonszámon lehet.

További információk, tudnivalók a jelentkezésről, a programokról, a találkozó történetéről a Szélrózsa honlapján (www.szelrozsatlalako.hu) található, illetve a szelrozsa@lutheran.hu e-mail címen kérhetők, valamint a 20/770-0458-as számon Magyar Csabánál.

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmege lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Szemerei János esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: **+36 20/824-3444**

Email: **gyorgy.koczor@lutheran.hu**

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az Asperján Nyomdában (Zalaszentgrót, Batthyány u. 5.)